

Artikel 1 indeholder en nærmere afgrænsning af konventionens anvendelsesområde.

Svig med hensyn til *udgifter* omfatter efter *stk. 1, litra a*, enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører uretmæssig oppebærelse eller tilbageholdelse af midler hidrørende fra De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller fra budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt med samme følge og uretmæssig anvendelse af fællesskabsmidler til andre formål end dem, de oprindeligt var bevilget til.

Af den forklarende rapport vedrørende EU-svigskonventionen, der er optrykt i EF-Tidende 1997, C 191, s. 1 ff, fremgår, at ordet «udgifter» ikke kun omfatter tilskud og støtte, der forvaltes direkte over fællesskabernes almindelige budget, men også tilskud og støtte, der er opført på budgetter, som forvaltes af eller for fællesskaberne. Hermed tænkes bl.a. på tilskud via Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget. Også tilskud og støtte fra strukturfondene er omfattet, dvs. Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet og Samhørighedsfonden.

Endvidere omfattes Udviklingsfonden, der forvaltes af Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank. Det samme gælder visse fonde, der ikke er opført på budgettet, og som forvaltes særskilt af fællesskabsorganer, der ikke har status som institution, f.eks. Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse og Det Europæiske Miljøagentur.

Svig med hensyn til *indtægter* omfatter efter *stk. 1, litra b*, enhver forsætlig handling eller undladelse vedrørende anvendelse eller forelæggelse af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter, som medfører en uretmæssig formindskelse af indtægterne på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget eller på budgetter, der forvaltes af eller for De Europæiske Fællesskaber. Bestemmelsen omfatter endvidere manglende indberetning af en oplysning ved tilsidesættelse af en specifik oplysningspligt og uretmæssig udnyttelse af en lovligt opnået fordel med samme følge.

Af den forklarende rapport vedrørende EU-svigskonventionen fremgår, at ordet «indtægter» omfatter afgifter, der er pålagt handelen med tredjelande inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og afgif-

ter, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker, samt told, der opkræves i handelen med tredjelande.

Det fremgår endvidere af den forklarende rapport, at indtægter, der udgør provenuet af anvendelsen af den ensartede sats på medlemsstaternes momsregningsgrundlag, ikke omfattes af svigskonventionens definition af «indtægt», idet moms ikke er en egen indtægt, som opkræves direkte til Fællesskaberne. Uden for konventionens anvendelsesområde falder også indtægter, der udgør provenuet af anvendelsen af en ensartet sats på summen af medlemsstaternes brutonationalindkomst.

Efter artikel 1, *stk. 2 og 3*, skal hver medlemsstat med forbehold af artikel 2, *stk. 2*, sørge for, at den adfærd, der er beskrevet i *stk. 1*, betragtes som en strafbar handling, herunder også i tilfælde, hvor adfærdens består i forsætlig udfærdigelse eller levering af falske, urigtige eller ufuldstændige erklæringer eller dokumenter med den i *stk. 1* beskrevne følge. Forbeholdet om artikel 2, *stk. 2*, indebærer en begrænsning i kriminaliseringspligten, idet en medlemsstat i mindre grove tilfælde af svig, som vedrører et samlet beløb på under 4.000 ECU (efter 1. januar 1999 4.000 euro, jf. Rfo nr. 1103/97 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen, for tiden ca. 29.000 kr.), kan fastsætte sanktioner af en anden art end straf.

EU-svigskonventionens artikel 1, *stk. 4*, indeholder en bestemmelse om beviset for, at en handling m.v. er begået med forsæt. *Stk. 4* bygger bl.a. på en lignende bestemmelse i artikel 3, *stk. 3*, i FN's konvention om ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, som Danmark har ratificeret i 1991.

Artikel 2 indeholder regler om de sanktioner, der skal være mulighed for at anvende som reaktion på svig med fællesskabsmidler.

Artikel 2, *stk. 1*, forpligter til at sikre, at svig med fællesskabsmidler, jf. artikel 1, samt medvirken, anstiftelse eller forsøg i forbindelse hermed kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning. I hvert fald i grove tilfælde, dvs. tilfælde, som angår et mindstebeløb på højst 50.000 ECU (efter 1. januar 1999 50.000 euro, jf. Rfo nr. 1103/97 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen, for tiden ca. 370.000 kr.), skal det være muligt at idømme frihedsstraf, der kan medføre udlevering.

Artikel 2, *stk. 1*, fastsætter visse krav til strafferammen. Bestemmelsen indvirker ikke på den konkrete sanktionsfastsættelse og er således ikke til hinder for, at der i tilfælde af svig med fællesskabsmidler over